

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vier Gront-Reghels der Christelijcke wijsheynt

Manni, Giovanni B.

Antwerpen, 1683

Gulden Sleutel[.] Om den Hemel te openen met eenen Act van Berouw,
ghetrocken uyt de bemerckinge der Eeuwicheyt en vande eeuwige groot.
heynt Godts.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50172)

GULDEN SLEUTEL

Om den Hemel te openen met eenen Act van Berouw, ghetrocken uyt de bemerckinghe der Eeuwicheyt en vande eeuwige grootheyt Godts.

Alder-ghenadichsten Godt, siet, vande hooghe berghen der *Eeuwicheyt* is ten laetsten een straectien van u Goddelijk licht ghedaelt op dees leeghe aerde van myn verduystert hert, dat my heeft doen kennen u *Eeuwige* grootheyt en myne oneyndelijcke verworpenheit, diesvolghens mijne ongemetene stoudtheyt in u te vergrammen, mynen Heer, weerdich sonder maet bemint te worden.

Hoe sal ick dan ongheluckighen sondaer, afgrondt der boosheydt, myn ooghen dorven heffen naer den hemel om verghiffenis van myne misdaden te vraghen? ten waere dat de *Eeuwicheyt* myn hert doorschietende had t'samen doen verstaen, dat ghy, wesende in alle uwe volmaecktheden *Eeuwich* en oneyndelijck, oock *Eeuwich* en oneyndelijck zyt in bermherticheyt, tot den ghenen die u verloornt hebbende om vergiffenis vraeght. o

GULDEN SLEUTEL. 49

O *Eeuwige* goedtheyt, ick sal uwe barmherticheden inder eeuwicheyt loven, om dat ghy door u overgrooten ghenade tot my uw' alderonweerdichste schepsel, my niet *Eeuwichlyck* verdoemt en hebt. Wat heb ick gedaen, Heere, of wat goet hebt ghy in my ghesien, als ick soo quaet was, dat ghy my t hebt vergheven; terwylender soo veel ander in de Hel beproeven moeten de strafheyt van uw' onsterffelycke rechtveerdicheyt?

De beweegh-redenen om myne sonden te beweenen zyn sonder eynde: maer ick wilde dat de oneyndelycke liefde, met welcke ghy my verlost hebt van een oneyndelyck quaet, uyt myne ooghen kost trecken ontallicke tranen, en uyt myn hert persen ghedurighe suchten. Ick verblyde my met u, ô mynen Godt, over de goederen die ghy nu besit en in alle *Eeuwicheyt* sult ghenieten; niet om dat ghy my die wilt gheven, maer om dat ghyse besit, en datter my genoeg is te weten datse de uwe zynen dat ick niet en ben: want ick begheere, ô mynen Heere, dat alle de werelt u diene met my.

Hier houde ick op, ende begheere dat al myn leetwesen en berouw over myn sonden, ghesproten uyt het ghepeys der *Eeuwicheyt*, alleen zy om dat ick u *Eeuwighen* Godt heb vergramt.

D

Ick

50 GULDEN SLEUTEL.

Ick en kan niet loochenen of de *Eeuwighe* glorie, die ghy voor my bereyt hebt, is een groote saeke; grouwelijk is de helle, daer ghe my af verlost hebt, toelatende datse vervult soude worden van ontallijcke zielen. Evenwel ick en begheer uwe glorie niet te aenschouwen, als om u inder *Eeuwicheyt* te loven; ende ick en wil de hel niet ontgaen, als om dat gy in uwen dienaer ge-eert en gelooft soudt worden inder *Eeuwicheyt*. Ick sou wenschen dat jeder een u *Eeuwichlyck* loofde en diende: en ick vreesse in de hel te gaen om niet te wesen onder 't gheral der ghenen die uwen naem inder *Eeuwicheyt* sullen lasteren: want om dat ghy zyt den genen die ghe zyt, daerom mishaeget my datter oock enen mensch alleen wordt gevonden die u vermaledyde, ende *Eeuwichlyck* vermaledyden sal.

Soo dan, ô Heere, ick protestêre dat ick, al moest het kosten schande en pyne, ja de doot selfs, noyt meer uwe gratie en sal laeten gaen, om dat ghy zyt diege zyt, ende om dat ghy my hebt bemint, ô *Eeuwighe* liefde, daer ick argher was als eenen dooden en stinckenden hondt.

Ick bemin u dan, Heer, en wil u *Eeuwichlyck* beminnen, om u te believe die my alleen ghenoech zyt. Ick bemin u segh ick, in't gesicht van hemel en aerde, ende en begheer niet

GULDEN SLEUTEL. 51

niet anders als u om u. 'T'is my leet dat ick u
verlaten heb, om datghe zyt dieghe zyt, en
dat ick my heb af-ghefcheyden van u die zyt
myn *Eeuwich* leven. Och dat ick noyt ghe-
fondicht en had teghen soo eenen Godt,
diemen alle liefde en eere schuldich is!
Dat alle de rest vry verloren gae, al gy mynen
Godt maer en blyft, om dat alles niet en is
sonder u, en dat ghy oneyndelycke goet zyt.

Myne kranck heyt, door uwe Goddelycke
macht versterckt, sal trachten om noyt te
overtreden eenich van uwe gheboden: ende
om dat het ghedacht van de oneyndelycke
Eeuwicheyt veel vermach op myn hert, druckt
ô *Eeuwighen* Godt het selve daer altyt dieper
en dieper in, op dat het my verwecke tot ge-
durich weenen, om dat ghy *Eeuwich* zyt, en
dat ick u *Eeuwich* Godt zynde heb vergramt,
met peryckel van u te verliefen inder *Eeu-
wicheyt*; want de *Eeuwicheyt* en heeft gheen

E Y N D E.